

Ik heb de memorie van toelichting gelezen. Ik heb geen achtergrond in (belasting)recht, en heb deze reactie als privé-persoon geschreven. Ik vind de argumentatie in de afweging tussen nominaal rendement versus reëel rendement niet sterk.

Rente en rendement zijn voor een deel vergoeding voor waardeverlies in verband met inflatie. Laten ik een voorbeeld gebruiken met een vermogen van 100 euro. Laat ik veronderstellen dat het rendement mij vergoed voor de inflatie. Bij een inflatie van 2% heb ik nu een belastbaar rendement van 2% van het vermogen. Alles wat ik boven de inflatie van rendement is is inkomen waarmee ik werkelijk meer kan uitgeven.

Ik stel dus vast dat deze regeling niet alleen vermogens-aanwasbelasting is, maar tevens ook een vermogensbelasting bevat. Wat mij betreft is dit in het voorstel niet helder omschreven. Ik ben niet juridisch genoeg onderligt om in te schatten of deze argumentatie bij een rechter ook stand zou houden waardoor een vergelijkbaar situatie zou kunnen ontstaan als nu is ontstaan bij box3.

Ik ben overigens niet tegen een vermogensbelasting. Ik vind alleen dat dit een politieke keuze moet zijn, ook in welke mate dit belast wordt. Nu is de staat voor het vermogensbelasting afhankelijk van de ECB, en we hebben het afgelopen jaar gezien dat er omstandigheden zijn waarin het de ECB niet lukt de inflatie stabiel te houden. Een hogere rente ter compensatie van het koopkrachtverlies lijkt dan redelijk, maar zorgt met deze regeling in box 3 voor extra belasting.

Ik zou daarom het aanvangsvermogen corrigeren met de inflatie door daar de inflatie bij op te tellen. Als u het hierbij zou laten zouden heel veel belastingplichtigen geen vermogensaanwas meer hebben en daardoor geen belasting betalen over het vermogen. Dat is naar mijn persoonlijke mening ook niet wenselijk, en daarom stel ik voor om bij het aanvangsvermogen ook een percentage in mindering te brengen als vermogensbelasting, en dat ook op die manier te benoemen. Hiermee is het belasten van het vermogen weer een politieke keuze die niet afhankelijk is van de mate waarin de ECB erin slaagt de inflatie te controleren.

Stel bijvoorbeeld de overheid stelt de vermogensbelastinggrondslag vast op 2% in een jaar waarin ook 2% inflatie is. Mijn aanvangsvermogen van 100 euro wordt dan vermeerderd met 2% inflatie minus 2% vermogensbelasting, waardoor de grondslag voor de belasting in box 3 nu 2 euro is (mijn ontvangen rente). Stel echter dat de inflatie 10% was, en dat ik ter compensatie daarvoor ook 10% rente ontvangen heb. Dan wordt bij het aanvangsvermogen eerst (10% inflatie - 2% vermogensbelasting) = 8% van 100 euro opgeteld. Het aanvangsvermogen wordt dan op 108 euro gesteld. Aan het eind van het jaar heb ik een vermogen van 110 euro, en dus heb ik wederom 2 euro als grondslag voor de belasting in box 3. Dit voelt voor mij als een veel eerlijker systeem dan het hier voorgestelde.

De tweede opmerking die ik had bij het lezen van dit document maar waarvan ik de gevolgen nog niet goed kan overzien is de uitzondering voor illiquide beleggingen. Van wat ik weet van box 2 is dat daar ook een compleet stelsel is opgesteld om betaling van belasting op illiquide vermogen te beperken. Ik zou overwegen om al het illiquide vermogen in box 2 te laten vallen en al het liquide vermogen in box 3. Indien een belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft in een aandelenbeurs genoteerde onderneming zie ik niet direct in waarom de belasting hiervoor uitgesteld moet worden: de belastingplichtige kan desnoods een deel van de stukken verkopen. Tevens valt een aanmerkelijk belang in een huis nu onder box 3, terwijl het daar juist wel wenselijk ik pas later belasting over te betalen. Ik zit nog wel met de huidige onmogelijkheid om box 2 en box 3 belasting tegen elkaar weg te strepen: dat zou hiermee veranderen en ik kan die gevolgen niet inschatten (en dus ook niet

of dat gewenst is of niet). Maar ik zou dit u graag willen meegeven als optie om dit eenvoudiger te maken.